

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO NUTARTIS (šeštoji kolegija)

2020 m. gruodžio 15 d.*ⁱ

„Ieškinys dėl panaikinimo – Institucinė teisė – Parlamento narys – Privilegijos ir imunitetai – Europos Parlamento pirmininko paskelbtas konstatavimas, kad Europos Parlamento nario vieta yra laisva, aktas – Prašymas nedelsiant imtis iniciatyvos patvirtinti Europos Parlamento nario imunitetą – Aktai, dėl kurių negalima pareikšti ieškinio – Nepriimtinumai“

Byloje T-24/20

Oriol Junqueras i Vies, gyvenantis Sant Joan de Vilatorrada (Ispanija), atstovaujamas advokato A. Van den Eynde Adroer,

ieškovas,

prieš

Europos Parlamentą, atstovaujamą F. Drexler, N. Görlitz ir C. Burgos,

atsakovą,

dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo panaikinti, pirma, Parlamento pirmininko per 2020 m. sausio 13 d. plenarinį posėdį paskelbtą konstatavimą, kad ieškovo Parlamento nario vieta laisva nuo 2020 m. sausio 3 d., aktą ir, antra, prašymo nedelsiant imtis iniciatyvos patvirtinti ieškovo imunitetą, kurį 2019 m. gruodžio 20 d. pagal Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklių 8 straipsnį ieškovo vardu pateikė Europos Parlamento narė D. Riba i Giner, tariamo atmetimo aktą

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė A. Marcoulli, teisėjai S. Frimodt Nielsen ir C. Iliopoulos (pranešėjas),

kancleris E. Coulon,

priima šią

* Proceso kalba: ispanų.

Nutartį

Teisinis pagrindas

Protokolas Nr. 7 dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų

- 1 Protokolo Nr. 7 dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų, pridėto prie ES ir ESV sutarčių (toliau – Protokolas Nr. 7), 9 straipsnyje nurodyta:

„Europos Parlamento nariai sesijų metu naudojami:

- a) savo valstybės teritorijoje – imunitetais, kurie toje valstybėje yra suteikiami parlamento nariams;
- b) visų kitų valstybių narių teritorijose – imunitetu nuo bet kokios sulaikymo priemonės ir patraukimo atsakomybėn.

Imunitetas taip pat galioja Europos Parlamento nariams vykstant į <...> Parlamento susitikimų vietą arba grįžtant iš jos.

Imunitetu negali naudotis narys, užkluptas darantis nusikaltimą, taip pat joks imunitetas negali sukliudyti <...> Parlamentui pasinaudoti savo teise atšaukti vieno iš narių imunitetą.“

Rinkimų aktas

- 2 Prie 1976 m. rugsėjo 20 d. Tarybos sprendimo 76/787/EAPB, EEB, Euratomas pridėto Akto dėl atstovų į Parlamentą rinkimų remiantis tiesiogine visuotine rinkimų teise (OL L 278, 1976, p. 1), iš dalies pakeisto 2002 m. birželio 25 d. ir 2002 m. rugsėjo 23 d. Tarybos sprendimu 2002/772/EB, Euratomas (OL L 283, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 4 t., p. 137, toliau – Rinkimų aktas), 7 straipsnyje numatyta:

„1. <...> Parlamento narių pareigos yra nesuderinamos su tokiomis pareigomis:

- valstybės narės vyriausybės nario,
- [Europos] Komisijos nario,
- [Europos Sąjungos] Teisingumo Teismo arba [Bendrojo Teismo] teisėjo, Generalinio advokato arba kanclerio,
- Europos [C]entrinio [B]anko Vykdomosios valdybos nario,
- [Europos] Audito Rūmų nario,
- [Europos] ombudsmeno,
- [Europos] ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nario,
- Regionų komiteto nario,
- komitetų ar kitų įstaigų, kurios įsteigtos pagal Europos bendrijos ir Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutartis, kad valdytų Bendrijų lėšas arba atliktų nuolatinę tiesioginę administracinę užduotį, nario,

- Europos investicijų banko direktorių valdybos, valdymo komiteto ar personalo nario,
- [Europos Sąjungos] institucijose ar prie jų veikiančiose specializuotose įstaigose arba Europos centriniam banke oficialias pareigas einančio pareigūno ar tarnautojo.

2. Nuo 2004 m. <...> Parlamento rinkimų <...> Parlamento narių pareigos yra nesuderinamos su nacionalinio parlamento nario pareigomis.

<...>

3. Be to, [8] straipsnyje nustatytais sąlygomis kiekviena valstybė narė gali išplėsti su nesuderinamumu susijusias nacionalinio lygmens taisykles.

<...>“

3 Rinkimų akto 8 straipsnyje nurodyta:

„Remiantis šio Akto nuostatomis, rinkimų procedūrą kiekvienoje valstybėje narėje reglamentuoja jos nacionalinės nuostatos.

Šios nacionalinės nuostatos, kuriose prireikus gali būti atsižvelgta į konkrečią valstybių narių padėtį, nepažeidžia iš esmės proporcinio balsavimo sistemos pobūdžio.“

4 Rinkimų akto 12 straipsnyje nustatyta:

„<...> Parlamentas tikrina <...> Parlamento narių įgaliojimus. Tam [jis] atsižvelgia į valstybių narių oficialiai paskelbtus rezultatus ir priima sprendimus dėl bet kokių ginčų, kurių gali kilti dėl šio Akto nuostatų, išskyrus ginčus dėl nacionalinių nuostatų, susijusių su Aktu [į kurias šiame Akte daroma nuoroda].“

5 Rinkimų akto 13 straipsnyje nustatyta:

„1. Laisva vieta atsiranda, kai dėl atsistatydinimo, mirties ar mandato netekimo pasibaigia <...> Parlamento nario mandatas.

2. Atsižvelgdama į kitas šio Akto nuostatas, kiekviena valstybė narė nustato atitinkamą tvarką, kad per 3 straipsnyje nurodytą penkerių metų kadenciją atsiradusi laisva vieta būtų užimta likusiam tos kadencijos laikui.

3. Jei valstybės narės teisėje yra tikslios <...> Parlamento mandato netekimą reglamentuojančios nuostatos, šis mandatas nustoja galioti pagal tas teises nuostatas. Kompetentingos nacionalinės institucijos apie jas praneša <...> Parlamentui.

4. Jei laisva vieta atsiranda dėl atsistatydinimo ar mirties, <...> Parlamento pirmininkas nedelsdamas apie tai informuoja suinteresuotos valstybės narės kompetentingas institucijas.“

Parlamento darbo tvarkos taisyklės (2019–2024 m.)

- 6 Parlamento darbo tvarkos taisyklių (toliau – Darbo tvarkos taisyklės) 3 straipsnyje „Įgaliojimų patikrinimas“ numatyta:

„1. Pasibaigus <...> Parlamento visuotiniams rinkimams, [jo] pirmininkas paragina valstybių narių kompetentingas valdžios institucijas nedelsiant pranešti Parlamentui išrinktųjų Parlamento narių pavardes, kad visi Parlamento nariai galėtų užimti savo vietas Parlamente per pirmąjį po rinkimų plenarinį posėdį.

<...>

3. Remdamasis atsakingo komiteto pranešimu, Parlamentas nedelsdamas patikrina Parlamento nario įgaliojimus ir sprendžia dėl kiekvieno naujai išrinkto Parlamento nario mandato teisėtumo bei visų ginčų, dėl kurių į jį kreipiamasi remiantis [Rinkimų akto] nuostatomis, išskyrus tuos ginčus, kuriems pagal šį Aktą išimtinai taikomos Akte nurodytos nacionalinės nuostatos.

<...>

6. Atsakingas komitetas užtikrina, kad valstybių narių ar Sąjungos institucijos neatidėliodamos perduotų Parlamentui visą informaciją, galinčią turėti įtakos Europos Parlamento nario tinkamumui eiti šias pareigas ar pakeisiančių Parlamento narių tinkamumui arba eiliškumui, ir, jei tai susiję su paskyrimu, nurodytą, kada Parlamento narys pradės eiti pareigas.

Valstybių narių kompetentingoms institucijoms pradėjus procedūrą, galinčią baigtis Parlamento nario mandato panaikinimu [netekimu], Parlamento pirmininkas prašo reguliariai informuoti jį apie procedūros eigą. Jis perduoda šį klausimą nagrinėti atsakingam komitetui, kurio siūlymu Parlamentas gali priimti savo poziciją.“

- 7 Darbo tvarkos taisyklių 4 straipsnyje „Europos Parlamento nario įgaliojimų laikas“ nustatyta:

„1. Parlamento nario įgaliojimų laikas prasideda ir baigiasi [Rinkimų akto] 5 ir 13 straipsniuose nustatyta tvarka.

2. Kiekvienas mandato atsisakantis Parlamento narys raštu praneša Parlamento pirmininkui apie tokį atsisakymą <...>.

Jeigu atsakingas komitetas mano, kad mandato atsisakymas atitinka [Rinkimų aktą], paskelbiama, kad laisva vieta atsiranda nuo datos, nurodytos oficialiame Parlamento nario pranešime apie mandato atsisakymą, ir Parlamento pirmininkas informuoja apie tai Parlamentą.

Jeigu atsakingas komitetas mano, kad mandato atsisakymas neatitinka [Rinkimų akto], jis pasiūlo Parlamentui nepaskelbti, jog yra laisva vieta.

<...>

4. Kai kompetentingos valstybių narių ar Sąjungos institucijos arba atitinkamas Parlamento narys praneša Parlamento pirmininkui apie paskyrimą arba išrinkimą eiti pareigas, kurios nesuderinamos su <...> Parlamento nario mandatu, kaip numatyta [Rinkimų akto] 7 straipsnio 1 ar 2 dalyje, Parlamento pirmininkas apie tai informuoja Parlamentą ir Parlamentas paskelbia [konstatuoja], jog nuo nesuderinamumo dienos yra laisva vieta.

Kai kompetentingos valstybių narių institucijos praneša Parlamento pirmininkui apie <...> Parlamento nario įgaliojimų pabaigą dėl papildomo nesuderinamumo, nustatyto tos valstybės narės teisėje, kaip numatyta [Rinkimų akto] 7 straipsnio 3 dalyje, arba Parlamento nariui netekus mandato, kaip numatyta Akto 13 straipsnio 3 dalyje, Parlamento pirmininkas praneša Parlamentui, kad to Parlamento nario įgaliojimai baigia galioti valstybės narės kompetentingos institucijos nurodytą dieną. Kai tokia diena nenurodoma, įgaliojimų pabaigos data yra tos valstybės narės pranešimo data.

<...>

7. Jeigu paaiškėja, jog mandatas priimtas ar pasibaigė esant esminiam neatitikimui arba iškreipus asmens valią [esant faktinei klaidai arba valios trūkumams], Parlamentas gali paskelbti atitinkamą mandatą negaliojančiu ar atsisakyti konstatuoti, kad Parlamento nario vieta yra laisva.“

- 8 Darbo tvarkos taisyklių 5 straipsnyje „Privilegijos ir imunitetai“ numatyta:

„1. Parlamento nariai naudojami privilegijomis ir imunitetais, nustatytais Protokole Nr. 7 dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų.

2. Parlamentas, vykdydamas savo įgaliojimus, susijusius su privilegijomis ir imunitetais, išlieka principinga demokratiška teisėkūros asamblėja ir užtikrina Parlamento narių nepriklausomumą, einant savo pareigas. Parlamento nario imunitetas nėra jo asmeninė privilegija, bet viso Parlamento ir jo narių nepriklausomybės garantija.

<...>“

- 9 Darbo tvarkos taisyklių 7 straipsnyje „Privilegijų ir imuniteto gynimas“ nurodyta:

„1. Tais atvejais, kai įtariama, kad valstybės narės valdžios institucijos yra pažeidusios arba ruošiasi pažeisti Parlamento nario ar buvusio Parlamento nario privilegijas ir imunitetus, pagal 9 straipsnio 1 dalį gali būti kreipiamasi su prašymu, kad Parlamentas priimtų sprendimą dėl to, ar tos privilegijos ir imunitetai buvo arba, kaip manoma, bus pažeisti.

2. Toks prašymas ginti privilegijas ir imunitetus visų pirma gali būti pateiktas tais atvejais, kai manoma, jog susiklostė tokios aplinkybės, kuriomis laisvam Parlamento narių, vykstančių į Parlamento posėdžių vietą bei grįžtantiems iš jos, judėjimui arba einant pareigas pareiškiamai nuomonei ar balsavimui galėtų būti taikomi administraciniai ar kitokie apribojimai, arba tokios aplinkybės galėtų būti priskirtos Protokolo Nr. 7 dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų 9 straipsnio taikymo sričiai.

<...>

5. Tais atvejais, kai buvo priimtas sprendimas neginti Parlamento nario privilegijų ir imunitetų, Parlamento narys gali išimties tvarka pateikti prašymą dėl sprendimo persvarstymo, pridėdamas naujų įrodymų, kaip numatyta 9 straipsnio 1 dalyje. Prašymas persvarstyti nepriimtinas, jei sprendimas buvo apskūstas pradėjus procedūrą pagal [SESV] 263 straipsnį arba jei Parlamento pirmininkas nusprendžia, kad pateikti nauji įrodymai nepakankamai pagrįsti, kad būtų galima leisti prašymą persvarstyti.“

- 10 Darbo tvarkos taisyklių 8 straipsnyje „Skubūs Parlamento pirmininko veiksmai siekiant patvirtinti imunitetą“ nustatyta:

„1. Tuo atveju, kai Parlamento narys yra sulaikomas ar apribojama jo judėjimo laisvė pažeidžiant privilegijas ir imunitetus, Parlamento pirmininkas, pasikonsultavęs su atsakingo komiteto pirmininku ir pranešėju, nedelsdamas gali imtis iniciatyvos patvirtinti atitinkamo Parlamento nario privilegijas ir imunitetus. Apie tokią iniciatyvą Parlamento pirmininkas praneša komitetui ir informuoja Parlamentą.“

2. Parlamento pirmininkui pasinaudojus pagal 1 dalį jam suteiktais įgaliojimais, komitetas kitame savo posėdyje atsižvelgia į Parlamento pirmininko iniciatyvą. Jei komitetas mano esant reikalinga, jis gali parengti pranešimą ir pateikti jį Parlamentui.“

11 Darbo tvarkos taisyklių 9 straipsnyje „Su imunitetu susijusios procedūros“ nurodyta:

„1. Bet koks prašymas atšaukti kurio nors Parlamento nario imunitetą, kurį Parlamento pirmininkui pateikia valstybės narės kompetentinga valdžios institucija, arba Parlamento nario ar buvusio Parlamento nario prašymas apginti privilegijas ir imunitetus paskelbiamas per plenarinį posėdį ir perduodamas atsakingam komitetui.

2. Atitinkamam Parlamento nariui ar buvusiam Parlamento nariui sutikus, prašymą gali pateikti kitas Parlamento narys, kuriam leidžiama atstovauti atitinkamam Parlamento nariui arba buvusiam Parlamento nariui visais procedūros etapais.

<...>

3. Prašymus atšaukti imunitetą ar prašymus ginti privilegijas ir imunitetus komitetas nagrinėja nedelsdamas, tačiau atsižvelgdamas į jų santykinį sudėtingumą.

4. Komitetas pateikia pasiūlymą dėl pagrįsto sprendimo, kuriuo rekomenduojama patenkinti ar atmesti prašymą atšaukti imunitetą ar prašymą ginti privilegijas ir imunitetus. Pakeitimai nėra priimtini. Jei pasiūlymas atmetamas, laikoma, kad priimtas priešingas sprendimas.

5. Komitetas gali prašyti atitinkamos valdžios institucijos suteikti jam informaciją ar paaiškinimus, kuriuos mano esant būtinus nustatant, ar imunitetas turėtų būti atšauktas, ar privilegijos ir imunitetai turėtų būti ginami.

6. Atitinkamam Parlamento nariui suteikiama galimybė pasiaiškinti ir jis gali pateikti dokumentus ir kitus rašytinius įrodymus, kuriuos mano esant svarbius.

<...>

Komiteto pirmininkas pakviečia Parlamento narį, kurio paaiškinimą ketinama išklaudyti, ir nurodo datą ir laiką.

<...>

7. Kai prašoma atšaukti arba ginti imunitetą turint kelis pagrindus, dėl kiekvieno iš jų gali būti priimamas atskiras sprendimas. Komiteto išvadoje išimties tvarka gali būti pasiūlyta, kad imuniteto atšaukimas arba gynimas būtų taikomas tiktai traukimo [baudžiamojon] atsakomybėn atžvilgiu ir kad iki galutinio sprendimo priėmimo Parlamento narys nebūtų sulaikytas, areštuotas ir jam nebūtų taikomos kitokios priemonės, trukdančios atlikti pagal mandatą priderančias pareigas.

8. Komitetas gali pateikti pagrįstą nuomonę dėl šios institucijos kompetencijos ir dėl prašymo priimtumo, bet jokiais atvejais neišsako nuomonės dėl Parlamento nario kaltumo ar nekaltumo ir dėl to, ar nuomonės ir veiksmai, kuriais Parlamento narys yra kaltinamas, užtraukia jam atsakomybę, net jei nagrinėdamas prašymą komitetas galėjo išsamiai susipažinti su šia byla.

9. Komiteto pasiūlymas dėl sprendimo įtraukiamas į pirmo Parlamento plenarinio posėdžio, įvyksiančio po jo pateikimo dienos, darbotvarkę. Negali būti teikiami jokie tokio pasiūlymo pakeitimai.

<...>

Nedarant poveikio [šių taisyklių] 173 straipsnio nuostatų taikymui, Parlamento narys, dėl kurio privilegijų ir imuniteto vyksta tyrimas, negali dalyvauti diskusijose.

Dėl pranešime esančio(-ių) pasiūlymo(-ų) dėl sprendimo balsuojama pirmo balsavimo po diskusijų metu.

Pasibaigus Parlamento svarstymui, atskirai balsuojama dėl kiekvieno pranešime esančio pasiūlymo. Jei kuris nors pasiūlymas atmetamas, laikomas priimtu priešingas jam sprendimas.

10. Apie šį Parlamento sprendimą Parlamento pirmininkas nedelsdamas praneša atitinkamam Parlamento nariui ir kompetentingai atitinkamos valstybės narės institucijai, prašydamas informuoti jį apie proceso eigą ir su juo susijusius teismo sprendimus. Gavęs šią informaciją, Parlamento pirmininkas apie tai praneša Parlamentui priimtinausiu jam būdu, jei reikia, pasikonsultavęs su atsakingu komitetu.

11. Šiuos klausimus ir visus gaunamus dokumentus komitetas nagrinėja ypač konfidencialiai. Posėdžiai, kuriuose komitetas nagrinėja prašymus dėl imunitetų procedūrų, visada yra uždari.

12. Parlamentas svarsto tik teisminių institucijų arba valstybių narių nuolatinių atstovybių jam perduotus prašymus atšaukti Parlamento nario imunitetą.

<...>

14. Visi kompetentingų valdžios institucijų atsiųsti prašymai, susiję su Parlamento nario privilegijų ar imunitetų taikymu, nagrinėjami pagal pirmiau išdėstytas taisykles.“

12 Darbo tvarkos taisyklių 22 straipsnyje „Parlamento pirmininko funkcijos“ nustatyta:

„1. Parlamento pirmininkas vadovauja Parlamento ir jo valdymo organų veiklai, kaip nustatyta šiose Darbo tvarkos taisyklėse. Jis naudojasi visais įgaliojimais, kurie jam reikalingi vadovauti Parlamento darbui ir užtikrinti jo sklandžią eigą.

2. Į Parlamento pirmininko pareigas įeina plenarinio posėdžio pradėjimas, sustabdymas ir užbaigimas; sprendimas dėl pakeitimų ir kitų balsuoti pateiktų tekstų priimtino, taip pat dėl parlamentinių klausimų priimtino; šių taisyklių laikymosi priežiūra, tvarkos palaikymas, žodžio suteikimas, diskusijų užbaigimas, klausimų teikimas balsavimui ir balsavimų rezultatų paskelbimas; taip pat [su] komitetais susijusių pranešimų perdavimas pastariesiems.

3. Diskusijų metu Parlamento pirmininkas gali kalbėti tik apibendrinamas svarstomą klausimą ar drausmindamas kalbėtojus. Norėdamas dalyvauti diskusijose, jis palieka Parlamento pirmininko kėdę ir į ją negrįžta iki tų diskusijų pabaigos.

<...>“

13 Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnyje „Bylos Europos Sąjungos Teisingumo Teisme“ nustatyta:

„<...>

3. Parlamento pirmininkas, vadovaudamasis už teisės reikalus atsakingo komiteto rekomendacija, Parlamento vardu pateikia ieškinį Teisingumo Teisme.

<...>

4. Parlamento pirmininkas, pasikonsultavęs su už teisės reikalus atsakingu komitetu, Parlamento vardu pateikia pastabas arba nusprendžia įstoti į Teisme nagrinėjamą bylą.

<...>“

14. Galiausiai Darbo tvarkos taisyklių 236 straipsnyje „Darbo tvarkos taisyklių taikymas“ nustatyta:

„1. Kilus abejon[į] dėl šių Darbo tvarkos taisyklių taikymo ar aiškinimo, Parlamento pirmininkas gali perduoti šį klausimą nagrinėti atsakingam komitetui.

<...>“

Ginčo aplinkybės

15. Tuo metu, kai buvo priimtas 2017 m. rugsėjo 6 d. *Ley 19/2017 del Parlamento de Cataluña, reguladora del referéndum de autodeterminación* (Katalonijos Parlamento įstatymas Nr. 19/2017, kuriuo reglamentuojamas referendumas dėl apsisprendimo) (DOGC, Nr. 7449A, 2017 m. rugsėjo 6 d., p. 1) ir 2017 m. rugsėjo 8 d. *Ley 20/2017 del Parlamento de Cataluña, de transitoriedad jurídica y fundacional de la República* (Katalonijos Parlamento įstatymas Nr. 20/2017 dėl pereinamojo laikotarpio, per kurį įtvirtinama teisės sistema ir sukuriama Respublika) (DOGC, Nr. 7451A, 2017 m. rugsėjo 8 d., p. 1) ir 2017 m. spalio 1 d. surengtas pirmajame iš minėtų dviejų įstatymų (jo nuostatų galiojimas sustabdytas *Tribunal Constitucional* (Konstitucinis Teismas, Ispanija) sprendimu) numatytas referendumas dėl apsisprendimo, ieškovas – Oriol Junqueras Vies – buvo *Gobierno autonómico de Cataluña* (Katalonijos autonominė vyriausybė, Ispanija) pirmininko pavaduotojas.
16. Priėmus 15 punkte nurodytus įstatymus ir įvykus referendumui dėl apsisprendimo, *Ministerio fiscal* (prokuratūra, Ispanija), *Abogado del Estado* (valstybės advokatas, Ispanija) ir *Partido político VOX* (politinė partija VOX) inicijavo baudžiamąją bylą įvairiems asmenims, įskaitant ieškovą, manydami, kad jie dalyvavo separatistiniame procese ir padarė nusikalstamas veikas, kurios kvalifikuojamos kaip trys nusikaltimai – pirma, kaip „sukilimas“ arba „maištas“, antra, kaip „nepaklusnumas“ ir, trečia, kaip „lėšų pasisavinimas“.
17. Pagal *Ley de Enjuiciamiento Criminal* (Baudžiamojo proceso kodeksas, Ispanija) 503 straipsnį įgyvendinant 2017 m. lapkričio 2 d. priimtą nutartį, vykstant ikiteisminiam tyrimui šioje baudžiamojoje byloje ieškovui buvo paskirtas suėmimas.
18. Minėtos bylos teismo nagrinėjimo stadijoje ieškovas iškėlė savo kandidatūrą 2019 m. gegužės 26 d. vykusiuose Europos Parlamento rinkimuose. Iš rinkimų rezultatų, kuriuos *Junta Electoral Central* (Centrinė rinkimų komisija) 2019 m. birželio 13 d. oficialiai paskelbė sprendime „Paskelbimas apie 2019 m. gegužės 26 d. vykusiuose rinkimuose išrinktus <...> Parlamento narius“ (BOE, Nr. 142, 2019 m. birželio 14 d., p. 62477), priimtame vadovaujantis 1985 m. birželio 19 d. *Ley orgánica 5/1985, de Régimen Electoral General* (Pagrindinis įstatymas 5/1985 dėl bendrosios rinkimų tvarkos) (BOE, Nr. 147, 1985 m. birželio 20 d., p. 19110, toliau – Ispanijos rinkimų įstatymas) 224 straipsnio 1 dalimi, matyti, kad jis šiuose rinkimuose buvo išrinktas į Parlamentą. Be to, šiuo sprendimu, kaip numatyta toje pačioje nuostatoje, Centrinė rinkimų komisija išrinktiems nariams, įskaitant ieškovą, paskirstė Ispanijos Karalystei skirtas vietas Parlamente.
19. 2019 m. birželio 14 d. nutartimi *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas, Ispanija) atmetė ieškovo prašymą išimties tvarka suteikti jam leidimą išeiti, prižiūrimam policijos, iš įkalinimo įstaigos, kad galėtų atvykti į Centrinę rinkimų komisiją ir duoti priesaiką arba pasižadėti laikytis Ispanijos Konstitucijos, kaip to reikalaujama pagal Ispanijos rinkimų įstatymo 224 straipsnio 2 dalį.

- 20 2019 m. birželio 20 d. Centrinė rinkimų komisija priėmė sprendimą, jame konstatavo, kad ieškovas nedavė minėtos priesaikos arba pažado, tad, vadovaujantis Ispanijos rinkimų įstatymo 224 straipsnio 2 dalimi, jam skirta Europos Parlamento nario vieta buvo paskelbta laisva, taip pat sustabdytas visų privilegijų, kurios jam galėtų būti suteiktos einant šias pareigas, taikymas.
- 21 Ieškovas apskundė šio sprendimo 19 punkte nurodytą nutartį *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas), remdamasis Protokolo Nr. 7 9 straipsnyje numatytu imunitetu.
- 22 2019 m. liepos 1 d. *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas) nusprendė sustabdyti šio sprendimo 21 punkte nurodyto skundo nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui prejudicinius klausimus (byla *Junqueras Vies*, C-502/19).
- 23 2019 m. liepos 2 d. Parlamento pirmininkas pradėjo pirmąją per 2019 m. gegužės 26 d. vykusius Parlamento rinkimus išrinkto Parlamento kadencijos sesiją. Ieškovas joje nedalyvavo.
- 24 2019 m. liepos 4 d. Parlamento narė D. Riba i Giner ieškovo vardu pateikė Parlamento pirmininkui prašymą pagal Darbo tvarkos taisyklių 8 straipsnį nedelsiant imtis priemonių ieškovo imunitetui patvirtinti. 2019 m. rugpjūčio 22 d. Parlamento pirmininkas šį prašymą atmetė.
- 25 2019 m. spalio 14 d. *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas) priėmė nuosprendį baudžiamojoje byloje, iškeltoje, be kita ko, ieškovui (toliau – 2019 m. spalio 14 d. *Tribunal Supremo* nuosprendis), juo pastarajam, pirma, paskyrė trylikos metų laisvės atėmimo bausmę ir, antra, trylikai metų atėmė visas jo pilietines teises – tai lėmė, kad galutinai prarandamos visos viešos pareigos ir funkcijos, įskaitant renkamas, taip pat užkirstas kelias gauti arba eiti naujas pareigas ir vykdyti naujas funkcijas.
- 26 2019 m. gruodžio 19 d. Sprendime *Junqueras Vies* (C-502/19, EU:C:2019:1115) Teisingumo Teismas pripažino, kad asmuo, kuris buvo oficialiai paskelbtas išrinktu Parlamento nariu tada, kai jam taikyta suėmimo priemonė baudžiamojoje byloje dėl sunkių nusikalstamų veikų, tačiau kuriam nebuvo sudaryta galimybės įvykdyti kai kurių nacionalinėje teisėje nustatytų reikalavimų, vykdytinų po tokio paskelbimo, ir nuvykti į Parlamentą, kad galėtų dalyvauti pirmojoje sesijoje, turi būti laikomas asmeniu, kuriam taikomas imunitetas pagal Protokolo Nr. 7 9 straipsnio antrą pastraipą. Teisingumo Teismas nurodė, kad toks imunitetas reiškia, kad turėtų būti panaikinta atitinkamam asmeniui paskirta suėmimo priemonė, kad jis galėtų nuvykti į Parlamentą ir ten įvykdyti nustatytus reikalavimus. Be to, Teisingumo Teismas nusprendė, kad tuomet, kai kompetentingas nacionalinis teismas mano, kad po to, kai minėtas asmuo įgijo Parlamento nario statusą, šią priemonę reikia taikyti toliau, jis turi kuo greičiau paprašyti Parlamento atšaukti minėtą imunitetą pagal to paties protokolo 9 straipsnio trečią pastraipą. Galiausiai Teisingumo Teismas nurodė, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, paisydamas Sąjungos teisės ir, be kita ko, ESS 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje nurodyto lojalaus bendradarbiavimo principo, turi įvertinti, koks yra atitinkamo asmens turimo imuniteto poveikis kituose galimuose procesuose (šiuo klausimu žr. 2019 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Junqueras Vies*, C-502/19, EU:C:2019:1115, 87 ir 90–93 punktus).
- 27 2019 m. gruodžio 20 d. Parlamento narė D. Riba i Giner ieškovo vardu pateikė Parlamento pirmininkui prašymą pagal Darbo tvarkos taisyklių 8 straipsnį nedelsiant imtis priemonių ieškovo imunitetui patvirtinti (toliau – 2019 m. gruodžio 20 d. D. Riba i Giner prašymas).
- 28 2020 m. sausio 3 d. sprendimu Centrinė rinkimų komisija paskelbė, kad ieškovas neturi teisės būti kandidatu, nes 2019 m. spalio 14 d. *Tribunal Supremo* nuosprendžiu buvo nuteistas laisvės atėmimo bausme (toliau – 2020 m. sausio 3 d. Centrinės rinkimų komisijos sprendimas). Ieškovas šį sprendimą apskundė *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas) ir paprašė sustabdyti jo vykdymą.
- 29 2020 m. sausio 9 d. nutartyje *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas) sprendė dėl 2019 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Junqueras Vies* (C-502/19, EU:C:2019:1115) poveikio ieškovui iškeltai baudžiamajai bylai (toliau – 2020 m. sausio 9 d. *Tribunal Supremo* nutartis). Iš esmės jis laikėsi

nuomonės, kad po to sprendimo nereikia kreiptis į Parlamentą su prašymu atšaukti ieškoviui, kaip Europos Parlamento nariui, taikomą imunitetą, motyvuodamas, be kita ko, tuo, kad tuomet, kai ieškovas buvo paskelbtas išrinktu, jo baudžiamasis procesas buvo pasibaigęs ir buvo prasidėjęs teisėjų pasitarimas. Taigi, kadangi Europos Parlamento nario statusą ieškovas įgijo tada, kai baudžiamasis procesas jau buvo pasiekęs nuosprendžio priėmimo etapą, jis negalėjo remtis imunitetu, siekdamas kliudyti proceso eigą. Minėtos nutarties rezoliucinėje dalyje *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas), be kita ko, nusprendė, kad nereikia leisti ieškoviui vyksti į Parlamentą, jį paleisti į laisvę, panaikinti 2019 m. spalio 14 d. nuosprendį ar pateikti Parlamentui prašymą dėl imuniteto atšaukimo. Be to, jis nusprendė apie šią nutartį pranešti Centrinei rinkimų komisijai ir Parlamentui. Tą pačią dieną šis teismas taip pat nusprendė bendra proceso tvarka išnagrinėti prašymą sustabdyti 2020 m. sausio 3 d. Centrinės rinkimų komisijos sprendimo vykdymą ir atmetė tuo tikslu ieškovo pateiktus prašymus imtis ypatingos skubos priemonių.

- 30 2020 m. sausio 10 ir 13 d. D. Riba i Giner ieškovo vardu užpildė 2019 m. gruodžio 20 d. prašymą (žr. šio sprendimo 27 punktą), jame paprašė Parlamento pirmininko, be kita ko, atsisakyti paskelbti ieškovo vietą laisva, ir pateikė papildomų dokumentų.
- 31 Per 2020 m. sausio 13 d. plenarinį posėdį Parlamento pirmininkas paskelbė, kad, priėmus 2019 m. gruodžio 19 d. Sprendimą *Junqueras Vies* (C-502/19, EU:C:2019:1115), Parlamentas atsižvelgia į ieškovo išrinkimo į Parlamentą faktą nuo 2019 m. liepos 2 d. Jis taip pat paskelbė, kad, priėmus 2020 m. sausio 3 d. Centrinės rinkimų komisijos sprendimą ir 2020 m. sausio 9 d. *Tribunal Supremo* nutartį, Parlamentas konstatavo, kad ieškovo vieta Parlamente yra laisva nuo 2020 m. sausio 3 d. (toliau – 2020 m. sausio 13 d. konstatavimo aktas).

Procesas ir šalių reikalavimai

- 32 2020 m. sausio 17 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo ieškovo ieškinį.
- 33 Be to, atskirais dokumentais (juos Bendrojo Teismo kanceliarija gavo tą pačią dieną) ieškovas pateikė laikinųjų apsaugos priemonių prašymą, užregistruotą numeriu T-24/20 R, ir prašymą dėl pagreitinotos procedūros pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 151–155 straipsnį.
- 34 2020 m. kovo 3 d. Nutartimi *Junqueras i Vies / Parlamentas* (T-24/20 R, nepaskelbta Rink., EU:T:2020:78) Bendrojo Teismo pirmininko pavaduotojas atmetė prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones ir atidėjo bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą. Dėl šios nutarties 2020 m. gegužės 13 d. Teisingumo Teismui buvo pateiktas apeliacinis skundas, užregistruotas numeriu C-201/20 P(R).
- 35 2020 m. vasario 4 d. Parlamentas nurodė, kad neturi pastabų dėl prašymo taikyti pagreintą procedūrą.
- 36 2020 m. vasario 13 d. Bendrojo Teismo šeštoji kolegija nusprendė patenkinti prašymą taikyti pagreintą procedūrą. Apie šį sprendimą šalims buvo pranešta tą pačią dieną.
- 37 Atskiru dokumentu (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2020 m. kovo 2 d.) Parlamentas pagal Procedūros reglamento 130 straipsnio 1 dalį pateikė nepriimtinumą grindžiamą prieštaravimą.
- 38 2020 m. kovo 18 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo dokumentą, kuriuo ieškovas pateikė pastabas dėl nepriimtinumą grindžiamo prieštaravimo.
- 39 Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti nepriimtinumą grindžiamą prieštaravimą,

- iš esmės panaikinti 2020 m. sausio 13 d. konstatavimo aktą ir 2019 m. gruodžio 20 d. D. Riba i Giner prašymo atmetimo aktą,
 - priteisti iš Parlamento bylinėjimosi išlaidas.
- 40 Be to, ieškovas prašo Bendrojo Teismo imtis proceso organizavimo priemonių iš esmės siekiant paraginti Parlamentą ir jo pirmininką pateikti, pirma, su 2020 m. sausio 13 d. konstatavimo aktu ir 2019 m. gruodžio 20 d. D. Riba i Giner prašymu (įskaitant visas galimus teisinius pranešimus ir bet kokio kito pobūdžio dokumentus) susijusios bylos medžiagos originalą arba patvirtintą kopiją arba priešingu atveju patvirtinti, kad tokios bylos medžiagos nėra, ir, antra, pateikti pranešimus apie 2020 m. sausio 3 d. Centrinės rinkimų komisijos sprendimą ir 2020 m. sausio 9 d. *Tribunal Supremo* nutartį.
- 41 Parlamentas Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį kaip nepriimtina,
 - priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.
- 42 Aktu (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2020 m. kovo 25 d.) Ispanijos Karalystė paprašė leisti įstoti į šią bylą palaikyti Parlamento reikalavimų.
- 43 2020 m. liepos 21 d. raštu Bendrasis Teismas, pagal Procedūros reglamento 89 straipsnio 3 dalies a punktą taikydamas proceso organizavimo priemones, pateikė šalims klausimų, į kuriuos jos atsakė 2020 m. rugpjūčio 31 d., t. y. per nustatytą terminą.
- 44 2020 m. rugpjūčio 31 d. atsakyme į raštu pateiktus Bendrojo Teismo klausimus ieškovas subsidiariai prašo Bendrojo Teismo nepriimtinumą grindžiamo prieštaravimo klausimą spręsti nagrinėjant bylą iš esmės.
- 45 2020 m. spalio 8 d. Nutartimi *Junqueras i Vies / Parlamentas* (C-201/20 P(R), nepaskelbta Rink, EU:C:2020:818) Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotoja atmetė apeliacinį skundą dėl 2020 m. kovo 3 d. Nutarties *Junqueras i Vies / Parlamentas* (T-24/20 R, nepaskelbta Rink., EU:T:2020:78) ir iš esmės priteisė iš ieškovo su apeliaciniu procesu susijusias bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 46 Pagal Procedūros reglamento 130 straipsnio 1 ir 7 dalis, jeigu atsakovas prašo, Bendrasis Teismas gali priimti sprendimą dėl nepriimtumo arba kompetencijos nebuvimo, nepradėjęs bylos nagrinėti iš esmės. Kadangi nagrinėjamu atveju Parlamentas paprašė priimti sprendimą dėl nepriimtumo, Bendrasis Teismas, manydamas, kad bylos medžiagoje yra pakankamai informacijos, nusprendžia išnagrinėti šį prašymą netęsdamas proceso.
- 47 Parlamentas teigia, kad ieškinys nepriimtinas dėl to, kad 2020 m. sausio 13 d. konstatavimo aktas ir 2019 m. gruodžio 20 d. D. Riba i Giner prašymo tariamo atmetimo aktas nėra nepalankūs aktai, dėl kurių galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį.
- 48 Primintina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją aktais, dėl kurių galima pareikšti ieškinį, kaip jie suprantami pagal SESV 263 straipsnį, laikomi institucijų priimti aktai (nepaisant tų aktų pobūdžio ar formos), kuriais siekiama sukelti privalomųjų teisinių padarinių, galinčių daryti įtaką ieškovo interesams ir iš esmės pakeisti jo teisinę padėtį (šiuo klausimu žr. 1981 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *IBM / Komisija*, 60/81, EU:C:1981:264, 9 punktą ir 2010 m. sausio 26 d. Sprendimo *Internationaler*

Hilfsfonds / Komisija, C-362/08 P, EU:C:2010:40, 51 punktą; taip pat žr. 2017 m. spalio 25 d. Sprendimo *Rumunija / Komisija*, C-599/15 P, EU:C:2017:801, 47 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 49 Siekiant nustatyti, ar ginčijamas aktas sukelia tokių padarinių, reikia remtis šio akto esme ir šiuos padarinius vertinti remiantis objektyviais kriterijais, pavyzdžiui, to akto turiniu, prireikus atsižvelgiant į jo priėmimo aplinkybes ir jį priėmusios Sąjungos institucijos įgaliojimus (žr. 2018 m. vasario 20 d. Sprendimo *Belgija / Komisija*, C-16/16 P, EU:C:2018:79, 32 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 50 Remiantis jurisprudencija, SESV 263 straipsnyje numatyta teisminė kontrolė netaikoma ne tik parengiamiesiems aktams, bet ir visiems privalomų teisinių padarinių nesukeliantiems aktams, kaip antai patvirtinamiesiems aktams, išimtinai vykdomiesiems aktams, paprastoms rekomendacijoms ir nuomonėms, taip pat iš principo tarnybiniais nurodymams (žr. 2012 m. gegužės 14 d. Nutarties *Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) / Komisija*, C-477/11 P, EU:C:2012:292, 52 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Be to, vien informacinio pobūdžio aktai negali daryti poveikio asmenų, kuriems skirti, interesams ar pakeisti jų teisinės padėties, palyginti su iki šių aktų gavimo buvusia situacija (žr. 2012 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Sina Bank / Taryba*, T-15/11, EU:T:2012:661, 30 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 51 Remiantis jurisprudencija taip pat darytina išvada, kad Sąjungos institucijos atsakymas į jai pateiktą prašymą nebūtinai yra sprendimas, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, suteikiantis šio atsakymo adresatui galimybę dėl jo pareikšti ieškinį dėl panaikinimo (1993 m. sausio 27 d. Nutartis *Miethke / Parlamentas*, C-25/92, EU:C:1993:32, 10 punktas; 1998 m. gruodžio 11 d. Nutarties *Scottish Soft Fruit Growers / Komisija*, T-22/98, EU:T:1998:286, 34 punktas ir 2012 m. rugsėjo 5 d. Nutarties *Farage / Parlamentas ir Buzek*, T-564/11, nepaskelbta Rink., EU:T:2012:403, 27 punktas).
- 52 Galiausiai iš jurisprudencijos išplaukia, kad tais atvejais, kai Sąjungos institucijos sprendimas yra neigiamas, jis turi būti vertinamas atsižvelgiant į prašymo, į kurį juo buvo atsakyta, pobūdį (1972 m. kovo 8 d. Sprendimo *Nordgetreide / Komisija*, 42/71, EU:C:1972:16, 5 punktas; 1992 m. lapkričio 24 d. Sprendimo *Buckl ir kt. / Komisija*, C-15/91 ir C-108/91, EU:C:1992:454, 22 punktas ir 2018 m. spalio 9 d. Sprendimo *Multiconnect / Komisija*, T-884/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:665, 45 punktas). Konkrečiai kalbant, atsisakymas yra aktas, dėl kurio gali būti pareikštas ieškinys dėl panaikinimo, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį, jei pagal šią nuostatą būtų galima skųsti aktą, kurį Sąjungos institucija atsisakė priimti (šiuo klausimu žr. 1996 m. spalio 22 d. Sprendimo *Salt Union / Komisija*, T-330/94, EU:T:1996:154, 32 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 53 Atsižvelgiant į šiuos argumentus reikia išnagrinėti, ar, pirma, 2020 m. sausio 13 d. konstatavimo aktas ir, antra, 2019 m. gruodžio 20 d. D. Riba i Giner prašymo tariamo atmetimo aktas yra aktai, dėl kurių galima pareikšti ieškinį.

Dėl reikalavimo panaikinti 2020 m. sausio 13 d. konstatavimo aktą priimtimumo

- 54 Parlamentas teigia, kad 2020 m. sausio 13 d. konstatavimo aktas nėra privalomų teisinių padarinių sukeliantis aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį, motyvuodamas iš esmės tuo, kad laisvą ieškovo vietą Parlamente lėmė išimtinai Ispanijos institucijų pagal Ispanijos rinkimų įstatymo 6 straipsnio 2 dalį priimtas sprendimas, į kurį jis privalėjo atsižvelgti pagal Rinkimų akto 13 straipsnio 3 dalį ir Darbo tvarkos taisyklių 4 straipsnio 4 dalies antrą pastraipą.
- 55 Ieškovas prašo atmesti nepriimtimumu grindžiamą prieštaravimą, kiek jis siejamas su 2020 m. sausio 13 d. konstatavimo aktu. Jis iš esmės mano, kad 2020 m. sausio 13 d. konstatavimo aktas sukėlė „reikšmingų“ teisinių padarinių. Visų pirma jis užkirto kelią jo, kaip Europos Parlamento nario, statuso

pripažinimui ir pašalino galimybę, kad Parlamentas atsisakys atšaukti jo imunitetą. Be to, ieškovas iš esmės teigia, kad pagal Rinkimų akto 13 straipsnio 3 dalį ir Darbo tvarkos taisyklių 4 straipsnio 7 dalį Parlamentas turėjo atsisakyti konstatuoti, kad jo Parlamento nario vieta yra laisva. Šiuo klausimu ieškovas tvirtina, kad Parlamentas galėjo įvertinti tai, kad, pirma, *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas) nepaisė nacionalinių procedūrų ir 2019 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Junqueras Vies* (C-502/19, EU:C:2019:1115), ir, antra, kad *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas) pažeidė Sąjungos teisę, visų pirma Protokolo Nr. 7 9 straipsnio antrą pastraipą ir ESS 4 straipsnio 3 dalyje įtvirtintą lojalaus bendradarbiavimo principą.

- 56 Pirma, pagal ESS 5 straipsnio 1 dalį ir ESS 13 straipsnio 2 dalį Parlamentas veikia neviršydamas Sutartyse jam suteiktų įgaliojimų.
- 57 Rinkimų akto 13 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad laisva vieta atsiranda, kai dėl atsistatydinimo, mirties ar mandato netekimo pasibaigia Europos Parlamento nario mandatas. Dėl mandato netekimo minėto akto 13 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad jei valstybės narės teisės aktuose aiškiai numatytas Parlamento mandato netekimas, toks mandatas nustoja galioti pagal tų teisės aktų nuostatas, ir kad kompetentingos nacionalinės institucijos apie tai praneša Parlamentui.
- 58 Be to, iš Darbo tvarkos taisyklių 4 straipsnio 4 dalies antros pastraipos matyti, kad tais atvejais, kai kompetentingos valstybių narių institucijos praneša Parlamento pirmininkui apie Parlamento nario įgaliojimų pabaigą dėl papildomo nesuderinamumo pagal tos valstybės narės įstatymus, kaip numatyta Rinkimų akto 7 straipsnio 3 dalyje, arba dėl atitinkamo Parlamento nario mandato netekimo, kaip numatyta to paties akto 13 straipsnio 3 dalyje, Parlamento pirmininkas praneša institucijai, kad to Parlamento nario įgaliojimai baigia galioti valstybės narės kompetentingos institucijos nurodytą dieną.
- 59 Iš šio sprendimo 56–58 punktuose nurodytų nuostatų sistemos matyti, kad Parlamentas neturi jokios kompetencijos taikyti kontrolę valstybės narės valdžios institucijų sprendimui, kuriuo pagal nacionalinę teisę pripažįstamas Europos Parlamento nario mandato netekimas arba papildomas nesuderinamumas, kaip tai suprantama pagal Rinkimų akto 7 straipsnio 3 dalį, ir iš to išplaukiančiam sprendimui dėl laisvos Parlamento nario vietos, nes nacionalinės valdžios institucijos jį tiesiog informuoja apie šią laisvą vietą. Beje, tai Teisingumo Teismas iš pirmo žvilgsnio nustatė 2020 m. spalio 8 d. Nutarties *Junqueras i Vies / Parlamentas* (C-201/20 P(R), nepaskelbta Rink., EU:C:2020:818) 62 ir 73 punktuose.
- 60 Tokį aiškinimą patvirtina Rinkimų akto 8 ir 12 straipsnių ir Darbo tvarkos taisyklių 3 straipsnio 3 dalies formuluotės (žr. šio sprendimo 3, 4 ir 6 punktus). Kaip išplaukia iš šių bendrai vertinamų nuostatų, kadangi valstybės narės iš esmės išsaugo kompetenciją nustatyti rinkimų procedūrą, Parlamentas neturi kompetencijos nei kvestionuoti rinkimų rezultatų paskelbimo valstybėse narėse teisėtumą ar tikrinti atitiktį Sąjungos teisei (2019 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Junqueras Vies*, C-502/19, EU:C:2019:1115, 69 punktą), nei spręsti ginčus dėl naujai išrinktų Europos Parlamento narių mandato galiojimo, kai tie ginčai grindžiami nacionalinėmis nuostatomis, į kurias daroma nuoroda Rinkimų akte (žr. Rinkimų akto 12 straipsnį ir Darbo tvarkos taisyklių 3 straipsnio 3 dalį). Taigi, atsižvelgiant į tai, kad Rinkimų akto 13 straipsnio 3 dalyje daroma nuoroda į nacionalinės teisės aktų nuostatas, laikytina, kad Parlamentas taip pat neturi kompetencijos spręsti ginčų dėl laisvos Parlamento nario vietos, kai ji atsilaisvina dėl tuose teisės aktuose aiškiai numatyto rinkimų mandato netekimo (pagal analogiją žr. 2005 m. liepos 7 d. Sprendimo *Le Pen / Parlamentas*, C-208/03 P, EU:C:2005:429, 51 punktą).
- 61 Antra, 2005 m. liepos 7 d. Sprendime *Le Pen / Parlamentas* (C-208/03 P, EU:C:2005:429) Teisingumo Teismas nusprendė, kad pirminės redakcijos Rinkimų akto 12 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa, vėliau tapusi Rinkimų akto 13 straipsnio trečia pastraipa, aiškiai rodo, kad Parlamentas neturi jokios diskrecijos teisės, nes toje nuostatoje numatyta specialiu atveju jo vaidmuo yra ne konstatuoti laisvą Europos Parlamento nario vietą, o tik atsižvelgti į atsilaisvinsią vietą, kaip tai jau konstatavo nacionalinės valdžios institucijos. Teisingumo Teismas taip pat aiškiai nurodė, kad kitais atvejais, ypač

susijusiais su vieno iš narių mandato atsisakymu arba mirtimi, Parlamentui tenka aktyvesnis vaidmuo, nes jis pats konstatuoja, kad vieta yra laisva, ir apie tai praneša atitinkamai valstybei narei (2005 m. liepos 7 d. Sprendimo *Le Pen / Parlamentas*, C-208/03 P, EU:C:2005:429, 50 punktas).

- 62 Taigi 2005 m. liepos 7 d. Sprendime *Le Pen / Parlamentas* (C-208/03 P, EU:C:2005:429) Teisingumo Teismas patvirtino 2003 m. balandžio 10 d. Sprendimą *Le Pen / Parlamentas* (T-353/00, EU:T:2003:112), kurio 90–97 punktuose Bendrasis Teismas iš esmės nusprendė, kad Parlamento atsižvelgimas, remiantis pirminės redakcijos Rinkimų akto 12 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą, į pagal nacionalines nuostatas atsilaisvinusią Europos Parlamento nario vietą nebuvo aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį, nes jis nebuvo skirtas sukelti savarankiškiems teisiniams padariniams.
- 63 Trečia, primintina, kad Rinkimų akto 13 straipsnio 3 dalis pakeitė jo pirminės redakcijos 12 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą, kurioje buvo numatyta, kad, „[j]ei vieta tampa laisva pagal valstybėje narėje galiojančias nacionalinės teisės nuostatas, ji praneša [Parlamentui], kuris į tai atsižvelgia“.
- 64 Rinkimų akto 13 straipsnio 3 dalis savo ruožtu tik patikslino šią nuostatą, iš esmės jos nepakeisdama. Taigi Rinkimų akto 13 straipsnio 3 dalyje, viena vertus, nurodyta, kad Europos Parlamento nario mandatas nustoja galioti pagal nacionalinės teisės aktus, aiškiai numatančius mandato netekimą, ir, kita vertus, buvo išbraukta nuoroda į tai, kad Parlamentas „atsižvelgia“ į atsilaisvinusią vietą, apie kurią praneša nacionalinės institucijos, kai ši aplinkybė priskiriama prie minėtame straipsnyje nurodytų atvejų.
- 65 Šio sprendimo 64 punkte paminėti pakeitimai patvirtina, kad tais atvejais, kai Europos Parlamento nario vieta atsilaisvina dėl jo mandato netekimo, apie kurį paskelbiama pagal nacionalinės teisės aktus, Parlamentas neturi jokių galių kontroliuoti nacionalinių institucijų sprendimų, kuriose konstatuojamas vietos atsilaisvinimo faktas, arba atsisakyti į tai atsižvelgti (žr. šio sprendimo 61 punkte nurodytą jurisprudenciją).
- 66 Taigi pirminės redakcijos Rinkimų akto 12 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos aiškinimas, kokį Teisingumo Teismas įtvirtino 2005 m. liepos 7 d. Sprendime *Le Pen / Parlamentas* (C-208/03 P, EU:C:2005:429, 50 punktas) ir iš esmės patvirtino 2009 m. balandžio 30 d. Sprendime *Italija ir Donnici / Parlamentas* (C-393/07 ir C-9/08, EU:C:2009:275, 55 punktas), tebėra reikšmingas ir Rinkimų akto 13 straipsnio 3 daliai.
- 67 Iš to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ieškovas klaidingai tvirtina, jog atsižvelgiant į 2019 m. gruodžio 19 d. Sprendimą *Junqueras Vies* (C-502/19, EU:C:2019:1115) ir į tai, kad *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas) jo nesilaikė, Parlamentas galėjo konstatuoti, kad jo Parlamento nario vieta nebuvo laisva.
- 68 Be to, nagrinėjamu atveju iš bylos medžiagos nematyti, kad Parlamentas būtų vykdęs kokią nors 2020 m. sausio 3 d. Centrinės rinkimų komisijos sprendimo ir 2020 m. sausio 9 d. *Tribunal Supremo* nutarties, kurie lėmė, kad ieškovo vieta tapo laisva, kontrolę. Taigi, nors per 2020 m. sausio 13 d. plenarinį posėdį Parlamento pirmininkas paskelbė, kad Parlamentas „konstatuoja“, kad ieškovo vieta yra laisva, laikytina, kad iš esmės jis tik informavo instituciją apie šią laisvą vietą, kaip numatyta Darbo tvarkos taisyklių 4 straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje.
- 69 Vadinasi, nagrinėjamu atveju priemonės, sukėlusios privalomų teisinių padarinių, galėjusių turėti įtakos ieškovo teisei padėčiai, yra 2020 m. sausio 3 d. Centrinės rinkimų komisijos sprendimas ir 2020 m. sausio 9 d. *Tribunal Supremo* nutartis, kuriuose savo ruožtu atsižvelgiama į 2019 m. spalio 14 d. *Tribunal Supremo* nuosprendį, pagal kurį ieškovui skirta trylikos metų laisvės atėmimo bausmė ir trylikai metų atimtos visos pilietinės teisės, o tai lėmė galutinį visų viešų pareigų praradimą.

- 70 Iš 2020 m. sausio 3 d. Centrinės rinkimų komisijos sprendimo matyti, kad ieškovo nuteisimas laisvės atėmimo bausme pagal galutinį teismo sprendimą teisiniu požiūriu suponavo jo Parlamento nario mandato netekimą, nes jam, atsižvelgiant į tame sprendime primintą konstitucinę jurisprudenciją, taikoma Ispanijos rinkimų įstatymo 6 straipsnio 2 dalies a punkte numatyta netinkamumo eiti pareigas išlyga, siejama su šio įstatymo 6 straipsnio 4 dalimi.
- 71 Taigi per 2020 m. sausio 13 d. plenarinį posėdį Parlamento pirmininkas tik informavo instituciją apie ankstesnę teisinę padėtį, susiklosčiusią išimtinai dėl šio sprendimo 69 punkte nurodytų Ispanijos institucijų sprendimų (šiuo klausimu žr. 2005 m. liepos 7 d. Sprendimo *Le Pen / Parlamentas*, C-208/03 P, EU:C:2005:429, 49 punktą).
- 72 Vadovaujantis suformuota jurisprudencija, informacinio pobūdžio aktai negali turėti įtakos asmenų, kuriems skirti, interesams ar pakeisti jų teisinės padėties, palyginti su iki šių aktų gavimo buvusia situacija (žr. 2007 m. spalio 4 d. Nutarties *Suomija / Komisija*, C-457/06 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2007:582, 36 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; 2019 m. birželio 12 d. Nutarties *Durand ir kt. / Parlamentas*, T-702/18, nepaskelbta Rink., EU:T:2019:408, 34 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2020 m. liepos 8 d. Sprendimo *Neda Industrial Group / Taryba*, T-490/18, nepaskelbtas Rink., EU:T:2020:318, 46 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 73 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad 2020 m. sausio 13 d. konstatavimo aktas yra vien informacinio pobūdžio aktas, kurio sukeliama teisiniai padariniai nesiskiria nuo padarinių, išplaukiančių iš šio sprendimo 69 punkte nurodytų sprendimų, taigi dėl jo negali būti pareikštas ieškinys pagal SESV 263 straipsnį.
- 74 Šios išvados nepaneigia ieškovo pateikti argumentai.

Dėl argumento, grindžiamo Darbo tvarkos taisyklių 4 straipsnio 7 dalies taikymu Europos Parlamento nario mandato netekimo atveju

- 75 Ieškovas iš esmės teigia, kad Darbo tvarkos taisyklių 4 straipsnio 7 dalyje Parlamentui suteiktas įgaliojimas atsisakyti konstatuoti, kad jo nario vieta laisva, esant faktinei klaidai taikomas ir šių taisyklių 4 straipsnio 4 dalyje nurodytais mandato netekimo ir nesuderinamumo atvejais. Todėl pagal minėtų taisyklių 4 straipsnio 7 dalį Parlamentas privalėjo atsisakyti konstatuoti, kad jo Parlamento nario vieta yra laisva, nes galėjo tiesiogiai vertinti Sąjungos teisės pažeidimą ir tai, kad *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas) nesustabdė nacionalinių procedūrų.
- 76 Darbo tvarkos taisyklių 4 straipsnio 7 dalyje Parlamentui leidžiama, be kita ko, atsisakyti konstatuoti, kad Europos Parlamento nario vieta yra laisva, „[j]eigu paaiškėj[o], jog [Europos Parlamento nario] mandatas <...> pasibaigė esant esminiam neatitikimui arba iškreipus asmens valią [esant faktinei klaidai arba valios trūkumams]“.
- 77 Iš jurisprudencijos matyti, kad, remiantis normų hierarchijos principu, Parlamento darbo tvarkos taisyklių nuostata negali leisti nukrypti nuo Rinkimų akto nuostatų ir Parlamentui ar jo pirmininkui suteikti platesnės kompetencijos už turimą pagal tą aktą (2009 m. balandžio 30 d. Sprendimo *Italija ir Donnici / Parlamentas*, C-393/07, nepaskelbtas Rink., EU:C:2009:275, 48 punktą; taip pat žr. 2009 m. sausio 13 d. Nutarties *Occhetto ir Parlamentas / Donnici*, C-512/07 P(R) ir C-15/08 P(R), EU:C:2009:3, 45 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 78 Nagrinėjamu atveju Rinkimų akte Parlamentui ar jo pirmininkui nebuvo suteikta kompetencija kontroliuoti Europos Parlamento nario mandato netekimą pagal nacionalinės teisės aktus arba užkirsti kelią tam, kad toks netekimas sukeltų padarinių pagal tuos teisės aktus (žr. šio sprendimo 56–66 punktus).

- 79 Taigi toks Darbo tvarkos taisyklių 4 straipsnio 7 dalies aiškinimas, kuriuo Parlamentui būtų pripažįstama tokia kompetencija, prieštarautų Rinkimų aktui ir pažeistų šio sprendimo 77 punkte nurodytą normų hierarchijos principą.
- 80 Bet kuriuo atveju, pirma, konstatuotina, kad Darbo tvarkos taisyklių 4 straipsnio 7 dalies tekste aiškiai nenumatyta atvejis, kai vieta atsilaisvina Europos Parlamento nario mandato netekus pagal nacionalinę teisę.
- 81 Antra, iš Darbo tvarkos taisyklių 4 straipsnio išplaukia, kad Parlamento ir jo pirmininko galios skiriasi pagal tai, dėl kokių motyvų atsilaisvina Parlamento nario vieta. Konkrečiai kalbant, iš šios nuostatos teksto matyti, kad tuo atveju, kai Parlamento nario mandato atsisakoma, Parlamentas „paskelbia“, kad yra laisva vieta (Darbo tvarkos taisyklių 4 straipsnio 2 dalies antra pastraipa), o paskyrimo arba išrinkimo eiti pareigas, nesuderinamas su Parlamento nario statusu, kaip numatyta Rinkimų akto 7 straipsnio 1 ar 2 dalyje, atveju „konstatuoja“, kad yra laisva vieta (Darbo tvarkos taisyklių 4 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą), taigi jis nevaizduoja jokio aktyvaus vaidmens tuomet, kai vieta atsilaisvina pagal nacionalinę teisę, t. y. „netekus mandato“ arba esant „papildomam nesuderinamumui“, kaip tai suprantama pagal Rinkimų akto 7 straipsnio 3 dalį (Darbo tvarkos taisyklių 4 straipsnio 4 dalies antra pastraipa). Pastaruoju atveju pirmininkas tiesiog informuoja Parlamentą apie tai, kad nario mandatas nustoja galioti (žr. šio sprendimo 58 punktą).
- 82 Iš lingvistinio, teleologinio ir sisteminio Darbo tvarkos taisyklių 4 straipsnio aiškinimo išplaukia, priešingai, nei teigia ieškovas, kad Parlamentas gali kontroliuoti arba atsisakyti atsižvelgti į laisvą Parlamento nario vietą pagal šios nuostatos 7 dalį tik jeigu prieš tai turi įgaliojimų veikti su šia laisva vieta susijusioje procedūroje, t. y. tik tais atvejais, kai turėtų „paskelbti“ apie Parlamento nario mandato atsisakymą pagal Darbo tvarkos taisyklių 4 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą arba „konstatuoti“ esant laisvą nario vietą pagal šių taisyklių 4 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą (žr. šio sprendimo 81 punktą).
- 83 Be to, konstatuotina, kad ieškovas pageidavo, jog Parlamentas konstatuotų Sąjungos teisės pažeidimą ir tai, kad *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas) (žr. šio sprendimo 55 ir 75 punktus) nepaisė nacionalinių procedūrų, o tai būtų viršiję vietos atsilaisvinimo patikrinimą faktinės klaidos arba valios trūkumų požiūriu (šiuo klausimu žr. 2020 m. spalio 8 d. Nutarties *Junqueras i Vies / Parlamentas*, C-201/20 P(R), nepaskelbta Rink., EU:C:2020:818, 72 ir 73 punktus).
- 84 Beje, tikrinti, kaip nacionalinės institucijos laikosi nacionalinėje teisėje numatytų procedūrų ir Sąjungos teisės, priklauso ne Parlamentui, o Ispanijos teismų kompetencijai, o tinkamais atvejais – Teisingumo Teismo kompetencijai, kai jame pagal SESV 258 straipsnį pareiškiamas ieškinys dėl įsipareigojimų neįvykdymo (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2003 m. balandžio 10 d. Sprendimo *Le Pen / Parlamentas*, T-353/00, EU:T:2003:112, 91 punktą).
- 85 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pažymėtina, kad ieškovas nepagrįstai tvirtino, jog Parlamento pirmininkas galėjo ir privalėjo, remdamasis Darbo tvarkos taisyklių 4 straipsnio 7 dalimi, atsisakyti „konstatuoti“, kad jo Parlamento nario vieta yra laisva.
- 86 Taigi ieškovo argumentas turi būti atmestas.

Dėl argumento, grindžiamo tuo, kad ieškinio priimtumas turėjo būti vertinamas atsižvelgiant į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją

- 87 Ieškovas iš esmės tvirtina, kad šio ieškinio priimtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 39 straipsnio 1 ir 2 dalyse ir 41 straipsnio 1 ir 2 dalyse įtvirtintas pagrindines teises.

- 88 Remiantis ESS 6 straipsnio 1 dalies antra pastraipa, Chartijos nuostatos niekaip neišplečia Sutartyse apibrėžtos Sąjungos kompetencijos. Be to, pagal Chartijos 51 straipsnio 2 dalį Chartija neišplečia Sąjungos teisės taikymo srities už Sąjungai suteiktų įgaliojimų ribų, nesukuria Sąjungai naujų įgaliojimų ar užduočių ir nepakeičia Sutartyse nustatytųjų (žr. 2020 m. spalio 8 d. Nutarties *Junqueras i Vies / Parlamentas*, C-201/20 P(R), nepaskelbta Rink., EU:C:2020:818, 82 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 89 Be to, kaip nurodyta ESS 19 straipsnio 1 dalyje, Sąjungos teisės sistemos laikymosi teisminę kontrolę užtikrina Europos Sąjungos Teisingumo Teismas ir valstybių narių teismai. Dėl šio tikslo SESV 263 ir 277 straipsniuose, kaip ir jos 267 straipsnyje, nustatyta išsami teisių gynimo priemonių ir procedūrų sistema, skirta Sąjungos teisės aktų teisėtumo kontrolei, kuri patikėta Sąjungos teismui, užtikrinti (2013 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Telefónica / Komisija*, C-274/12 P, EU:C:2013:852, 57 punktas).
- 90 Be to, vadovaujantis šio sprendimo 48 punkte priminta jurisprudencija, SESV 263 straipsnyje numatytas ieškinys dėl panaikinimo gali būti reiškiamas dėl visų institucijų priimtų aktų (nepaisant tų aktų pobūdžio ar formos), kuriais siekiama sukelti privalomųjų teisiųjų padarinių, galinčių daryti įtaką ieškovo interesams ir iš esmės pakeisti jo teisinę padėtį.
- 91 Vadinasi, Chartijos nuostatomis nesiekama, o ieškovas to ir neteigė, pakeisti Sutartyse nustatytos teisminės kontrolės sistemos, būtent tiesiogiai Sąjungos teismui pareikštų ieškinių priimtumo taisyklių (pagal analogiją žr. 2013 m. spalio 3 d. Sprendimo *Inuit Tapiriit Kanatami ir kt. / Parlamentas ir Taryba*, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 97 punktą).
- 92 Taigi turi būti atmestas ieškovo argumentas, kaip ir neveiksmingas jo teiginys, kad 2005 m. liepos 7 d. Sprendime *Le Pen / Parlamentas* (C-208/03 P, EU:C:2005:429) ir 2009 m. balandžio 30 d. Sprendime *Italija ir Donnici / Parlamentas* (C-393/07 ir C-9/08, EU:C:2009:275) pasirinktas sprendimo variantas negali būti taikomas šioje byloje, nes tie sprendimai buvo priimti prieš įsigaliojant Lisabonos sutarčiai ir Chartijai.
- 93 Galiausiai, kiek tai susiję su ieškovo teiginiu, kad dėl Parlamento tariamai pažeistos teisės balsuoti ir būti kandidatu, taip pat teisės į gerą administravimą, įtvirtintų atitinkamai Chartijos 39 ir 41 straipsniuose, ieškinys dėl 2020 m. sausio 13 d. konstatavimo akto būtų priimtinas, konstatuotina, kad šis galimas pažeidimas yra klausimas, kurį apima minėto konstatavimo akto materialinio teisėtumo tikrinimas, todėl jis neturi jokios reikšmės vertinant šio ieškinių priimtumą. Tad šis argumentas bet kuriuos atveju turėtų būti atmestas kaip neveiksmingas.
- Dėl argumento, grindžiamo tuo, kad reikalavimo panaikinti 2020 m. sausio 13 d. konstatavimo aktą priimtumas yra susijęs su 2019 m. gruodžio 20 d. D. Riba i Giner prašymo atmetimu*
- 94 Ieškovas tvirtina, kad ieškinys dėl 2020 m. sausio 13 d. konstatavimo akto yra priimtinas, nes susijęs su 2019 m. gruodžio 20 d. D. Riba i Giner prašymo tariamu atmetimu, todėl sukelia skirtingus padarinius nei paprastas nacionalinėje teisėje numatytos teisinės padėties įgyvendinimas.
- 95 Pirmiausia, kaip teisingai teigia Parlamentas, procedūros, lėmusios 2020 m. sausio 13 d. konstatavimo aktą ir 2019 m. gruodžio 20 d. D. Riba i Giner prašymo tariamą atmetimą, yra skirtingos ir savarankiškos. Beje, šias procedūras reglamentuoja skirtingos nuostatos, t. y. pirmąją – Rinkimų akto 13 straipsnio 3 dalis ir Darbo tvarkos taisyklių 4 straipsnio 4 dalies antra pastraipa, o antrąją – minėtų taisyklių 8 straipsnis.
- 96 Iš šio sprendimo 56–70 punktų taip pat matyti, kad ieškovo laisva Parlamento nario vieta, apie kurią Ispanijos valdžios institucijos pranešė Parlamentui pirmininkui pagal Rinkimų akto 13 straipsnio 3 dalį, išplaukia iš taikomų Ispanijos teisės aktų.

- 97 Be to, primintina, kad tam tikra Darbo tvarkos taisyklių nuostata negali leisti nukrypti nuo Rinkimų akto nuostatų (žr. šio sprendimo 77 punktą). Taigi tai, kad Parlamento pirmininkas 2019 m. gruodžio 20 d. gavo pagal Darbo tvarkos taisyklių 8 straipsnį D. Riba i Giner pateiktą prašymą, nagrinėjamu atveju negalėjo suteikti Parlamentui ar jo pirmininkui kompetencijos užkirsti kelią tam, kad dėl taikomų Ispanijos teisės aktų atsilaisvinusi ieškovo Parlamento nario vieta sukeltų padarinius.
- 98 Galiausiai Parlamentas bet kuriuo atveju teisingai tvirtina, kad prašymo panaikinti 2020 m. sausio 13 d. konstatavimo aktą priimtumas negali priklausyti nuo aplinkybės, kad tame pačiame ieškinyje buvo užginčytas kito sprendimo teisėtumas.
- 99 Taigi ieškovo argumentas turi būti atmestas.
- 100 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, dėl 2020 m. sausio 13 d. konstatavimo akto pareikšti reikalavimai turi būti atmesti kaip nepriimtini.

Dėl reikalavimo panaikinti 2019 m. gruodžio 20 d. D. Riba i Giner prašymo tariamo atmetimo aktą priimtimumo

- 101 Parlamentas prašo pripažinti reikalavimą panaikinti 2019 m. gruodžio 20 d. D. Riba i Giner prašymo tariamo atmetimo aktą nepriimtiniu. Šiuo klausimu jis iš esmės teigia, kad reikalavimas yra pareikštas dėl neegzistuojančio akto, o 2019 m. gruodžio 20 d. D. Riba i Giner prašymo tariamo atmetimo aktas bet kuriuo atveju nesukelia privalomų teisinių padarinių, todėl nėra aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį.
- 102 Ieškovas prašo atmesti nepriimtimumu grindžiamą prieštaravimą, kiek jis siejamas su reikalavimu, pareikštu dėl 2019 m. gruodžio 20 d. D. Riba i Giner prašymo tariamo atmetimo akto. Jis iš esmės teigia, kad šis aktas egzistuoja ir kad tai yra aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį, nes sukėlė reikšmingų teisinių padarinių jo teisinei padėčiai. Visų pirma ieškovas mano, kad atmetęs 2019 m. gruodžio 20 d. D. Riba i Giner prašymą Parlamento pirmininkas atsisakė pripažinti jo, kaip Europos Parlamento nario, statusą, todėl užkirto jam kelią vykdyti Parlamento nario funkcijas ir Ispanijos teismuose remtis šiuo statusu.
- 103 Pirma, nagrinėjamu atveju iš bylos medžiagos nematyti, kad Parlamento pirmininkas būtų aiškiai atmetęs 2019 m. gruodžio 20 d. D. Riba i Giner prašymą. Beje, ieškovas pripažįsta, kad Parlamento pirmininkas į šį prašymą reagavo tik „leisdamas bėgti laikui ir 2020 m. sausio 13 d. konstatavimo aktu atmesdamas [šį] prašymą“.
- 104 Antra, pažymėtina, kad iš principo vien institucijos atsakymo nepateikimas nėra prilyginamas numanomam atsisakymui, jei to aiškiai nenumato Sąjungos teisės nuostatos. Neatmetant galimybes, kad ypatingomis aplinkybėmis šis principas gali būti netaikomas ir institucijos atsakymo nebuvimas ar neveikimas išimtiniais atvejais gali būti laikomi numanomu neigiamu sprendimu, laikytina, kad nagrinėjamoje byloje aiškus atsakymo į 2019 m. gruodžio 20 d. E. Riba i Giner prašymą nebuvimas nėra numanomas sprendimas atmesti šį prašymą (šiuo klausimu žr. 2004 m. gruodžio 9 d. Sprendimo *Komisija / Grencore*, C-123/03 P, EU:C:2004:783, 45 punktą). Šiuo atveju faktiškai nėra nei termino, iki kurio implicitinis sprendimas būtų laikomas pateiktu pagal Darbo tvarkos taisyklių 8 straipsnį, nei ypatingų aplinkybių, kurios leistų preziumuoti esant tokį sprendimą.
- 105 Konkrečiai kalbant, priešingai, nei iš esmės teigia ieškovas, 2019 m. gruodžio 20 d. D. Riba i Giner prašymas nebuvo implicitiškai atmestas 2020 m. sausio 13 d. konstatavimo aktu, priimtu remiantis Rinkimų akto 13 straipsnio 3 dalimi ir Darbo tvarkos taisyklių 4 straipsnio 4 dalies antra pastraipa (žr. šio sprendimo 95 punktą) ir nei aiškiai, nei implicitiškai nepateikiančiu nuorodos į 2019 m. gruodžio 20 d. D. Riba i Giner prašymą.

- 106 Vadinas, reikalavimas panaikinti 2019 m. gruodžio 20 d. D. Riba i Giner prašymo tariamo atmetimo aktą turi būti atmetas kaip nepriimtinas, kiek jis pareikštas dėl neegzistuojančio akto.
- 107 Dėl išsamumo pažymėtina, kad net darant prielaidą, jog 2020 m. sausio 13 d. konstatavimo aktas gali būti aiškinamas kaip apimantis implicitinį 2019 m. gruodžio 20 d. D. Riba i Giner prašymo atmetimą, ieškinyš dėl tokio implicitinio atmetimo bet kuriuo atveju būtų nepriimtinas, nes būtų pareikštas ne dėl akto, kurį galima ginčyti, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį.
- 108 Pirmiausia pažymėtina, kad 2019 m. gruodžio 20 d. D. Riba i Giner prašymas yra ne prašymas ginti Parlamento nario privilegijas ir imunitetus, kaip tai suprantama pagal Darbo tvarkos taisyklių 7 ir 9 straipsnius (toliau – prašymas ginti imunitetą), o Parlamento pirmininkui adresuotas prašymas pagal minėtų taisyklių 8 straipsnį nedelsiant imtis priemonių imunitetui, kuriuo ieškovas būtų naudojėsis kaip Europos Parlamento narys, patvirtinti.
- 109 Iš Darbo tvarkos taisyklių 8 straipsnio 1 dalies matyti, pirma, kad Parlamento pirmininkas savo iniciatyva nagrinėja klausimą, ar imtis iniciatyvos patvirtinti Parlamento nario, kuris, kaip manoma, pažeidžiant privilegijas ir imunitetus buvo sulaikytas arba kurio judėjimo laisvė buvo apribota, privilegijas ir imunitetus; vis dėlto šioje nuostatoje nenumatyta, kad Parlamento narys gali pateikti Parlamento pirmininkui prašymą šiuo klausimu. Antra, pagal šią nuostatą Parlamento pirmininkas „gali“ nedelsdamas imtis iniciatyvos patvirtinti Europos Parlamento nario imunitetą.
- 110 Taigi, kaip matyti iš Darbo tvarkos taisyklių 8 straipsnio 1 dalies, Parlamento pirmininkas nėra niekaip įpareigotas imtis iniciatyvos patvirtinti Europos Parlamento nario imunitetą ir šiuo klausimu turi diskreciją, net jeigu šis Parlamento narys būtų sulaikytas arba jo judėjimo laisvė apribota, kaip manoma, pažeidžiant jo privilegijas ir imunitetus.
- 111 Šią diskreciją patvirtina tai, kad nėra procedūrinių teisių, kurios Europos Parlamento nariams būtų numatytos per Darbo tvarkos taisyklių 8 straipsnyje numatytą procedūrą, tačiau tokias procedūras teises jie aiškiai turi per procedūrą, reglamentuojamą šių taisyklių 7 ir 9 straipsniuose. Šiuo klausimu pažymėtina, kad pagal Darbo tvarkos taisyklių 9 straipsnio 1 dalį Parlamento pirmininkas privalo išnagrinėti prašymą ginti imunitetą, kurį jam pateikė Parlamento narys arba buvęs Parlamento narys, paskui apie jį pranešti per plenarinį posėdį ir jį perduoti atsakingam Parlamento komitetui. Be to, pagal šių taisyklių 9 straipsnio 6 dalį atitinkamas Europos Parlamento narys turi teisę būti išklaustas ir pateikti visus dokumentus ar rašytinius įrodymus, kuriuos mano esant svarbius. Be to, minėtų taisyklių 9 straipsnio 10 dalyje Parlamento pirmininkas įpareigojamas nedelsiant jam pranešti apie institucijos priimtą sprendimą. Galiausiai Darbo tvarkos taisyklių 7 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad tais atvejais, kai buvo priimtas sprendimas neginti Parlamento nario privilegijų ir imunitetų, atitinkamas Parlamento narys gali išimties tvarka pateikti prašymą dėl sprendimo persvarstymo, pridėdamas naujų įrodymų, kaip numatyta šių taisyklių 9 straipsnio 1 dalyje.
- 112 Priešingai, nei iš esmės teigia ieškovas, tai, kad jis turi procedūrinių teisių pagal Chartijos 41 straipsnį, nepaneigia šio sprendimo 111 punkte konstatuoto fakto, kad Darbo tvarkos taisyklių 8 straipsnis nesuteikia tokių teisių Europos Parlamento nariams.
- 113 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, laikytina, kad diskrecijos teisė, kurią Parlamento pirmininkui suteikia Darbo tvarkos taisyklių 8 straipsnis, reiškia, kad ieškovas neturi teisės iš jo reikalauti nedelsiant imtis iniciatyvos patvirtinti jo imunitetą (šiuo klausimu žr. 2016 m. lapkričio 24 d. Nutarties *Petrakis / Komisija*, C-137/16 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2016:904, 22 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; 2015 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *SV Capital / EBI*, T-660/14, EU:T:2015:608, 47 ir 48 punktus ir 2019 m. sausio 23 d. Nutarties *MLPS / Komisija*, T-304/18, nepaskelbta Rink., EU:T:2019:34, 16 punktą).

- 114 Vadinas, 2019 m. gruodžio 20 d. D. Riba i Giner prašymo tariamo atmetimo aktas negali būti laikomas aktu, sukeliančiu privalomų teisinių padarinių, galinčių turėti įtakos ieškovo interesams ir reikšmingai pakeisti jo teisinę padėtį. Todėl jie nėra aktai, dėl kurių galima pareikšti ieškinį, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį.
- 115 Taigi reikia atmesti ieškovo argumentus, kuriais siekta įrodyti, kad Parlamento pirmininkas turėjo pareigą nedelsiant imtis iniciatyvos, kaip tai suprantama pagal Darbo tvarkos taisyklių 8 straipsnį, ir tuo pagrindu priimti įvairių priemonių Ispanijos valdžios institucijų atžvilgiu.
- 116 Pirma, reikia atmesti ieškovo argumentą, kad, kaip iš esmės matyti iš 2019 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Junqueras Vies* (C-502/19, EU:C:2019:1115), Parlamento pirmininkas privalėjo imtis iniciatyvos, kaip tai suprantama pagal Darbo tvarkos taisyklių 8 straipsnį, kad apsaugotų imunitetą, kuriuo jis būtų galėjęs naudotis pagal Protokolo Nr. 7 9 straipsnio antrą pastraipą, ir kad ši iniciatyva būtų saisčiusi nacionalinės valdžios institucijas. Šiuo klausimu pakanka konstatuoti, kad minėtame sprendime Teisingumo Teismas visiškai neaiškino ir net neminėjo Darbo tvarkos taisyklių 8 straipsnio, tik priminė pareigas, nacionalinės valdžios institucijoms tenkančias, be kita ko, pagal Protokolo Nr. 7 9 straipsnį (žr. šio sprendimo 26 punktą).
- 117 Antra, reikia atmesti ieškovo argumentą, kuriuo iš esmės teigiama, kad Europos Parlamento nariai, kurie buvo sulaukyti arba kurių judėjimo laisvė buvo apribota, kaip manoma, pažeidžiant jų privilegijas ir imunitetus, turi teisę reikalauti iš Parlamento pirmininko imtis iniciatyvos pagal Darbo tvarkos taisyklių 8 straipsnį, nes pagal šį straipsnį jiems suteikta subjektinė teisė reikalauti, kad Parlamentas veiktų grindamas imunitetus, kuriais jie naudojasi pagal Protokolo Nr. 7 8 ir 9 straipsnius.
- 118 Šiuo klausimu pakanka pažymėti, kad būtent Protokolo Nr. 7 8 ir 9 straipsniais, o ne Darbo tvarkos taisyklių nuostatomis Europos Parlamento nariams sukuriama subjektinė teisė (šiuo klausimu žr. 2008 m. spalio 15 d. Sprendimo *Mote / Parlamentas*, T-345/05, EU:T:2008:440, 28 punktą ir 2013 m. sausio 17 d. Sprendimo *Gollnisch / Parlamentas*, T-346/11 ir T-347/11, EU:T:2013:23, 58 punktą).
- 119 Be to, reikia atmesti kaip neveiksmingą ieškovo teiginį, kad Protokolo Nr. 7 8 ir 9 straipsniuose numatyti imunitetai yra dalis Chartijos 39 straipsnyje įtvirtintos teisės balsuoti ir būti kandidatu, kurios pažeidimu būtų galima remtis prieš Parlamento pirmininką pagal Chartijos 51 straipsnį ir kurios paisyti turi reikalauti Bendrasis Teismas, remdamasis Chartijos 47 straipsnyje numatyta teise į veiksmingą teisinę gynybą. Faktiškai šis teiginys yra susijęs su 2019 m. gruodžio 20 d. D. Riba i Giner prašymo tariamo atmetimo akto materialiniu teisėtumu ir neturi reikšmės nustatant šio ieškinio priimtinumą.
- 120 Trečia, reikia atmesti ieškovo argumentą, kad Parlamento pirmininko iniciatyva pagal Darbo tvarkos taisyklių 8 straipsnį būtų lėmusi tai, kad Ispanijos valdžios institucijos būtų buvusios įpareigtos konstatuoti savo pareigą paisyti, viena vertus, Europos Parlamento nariams pripažintų imunitetų ir Parlamento vientisumo ir, kita vertus, Sąjungos teisės, konkrečiau – lojalaus bendradarbiavimo principo.
- 121 Visų pirma pažymėtina, kad Ispanijos valdžios institucijų pareiga paisyti imunitetų, kuriais Europos Parlamento nariai naudojasi pagal Protokolo Nr. 7 8 ir 9 straipsnius, kyla tiesiogiai iš šio statuso įgijimo (šiuo klausimu žr. 2019 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Junqueras Vies*, C-502/19, EU:C:2019:1115, 81 punktą), o ne iš iniciatyvos, kurios imtis Parlamento pirmininkas prireikus nusprendžia pagal Darbo tvarkos taisyklių 8 straipsnį.
- 122 Be to, Darbo tvarkos taisyklių 8 straipsnyje vartojamas terminas „iniciatyva“, o ne terminas „sprendimas“, vartojamas šių taisyklių 9 straipsnyje, kuriame reglamentuojama procedūra, pradedama gavus prašymą ginti imunitetą arba prašymą atšaukti imunitetą. Taigi pati Darbo tvarkos taisyklių 8 straipsnio formuluotė rodo neprivalomąją iniciatyvos, kurios Parlamento pirmininkas gali imtis nedelsdamas, pobūdį nacionalinių valdžios institucijų, kurios yra jos adresatės, atžvilgiu.

- 123 Šiuo klausimu atsakydamas į Bendrojo Teismo pateiktą klausimą Parlamentas nurodė, kad veiksmai, kurių gali imtis jo pirmininkas pagal Darbo tvarkos taisyklių 8 straipsnį, gali būti įvairių formų, kaip antai laiškas, kuriuo jis atkreipia nacionalinių valdžios institucijų dėmesį į atitinkamo Parlamento nario situaciją arba skambutis šiuo klausimu.
- 124 Galiausiai, net jeigu Parlamento pirmininkas nuspręstų imtis tokios iniciatyvos, jokia Protokolo Nr. 7, Rinkimų akto ar Darbo tvarkos taisyklių nuostata nenumato, kad nacionalinės valdžios institucijos privalo į ją atsižvelgti, turint omenyje tai, kad Darbo tvarkos taisyklių 8 straipsnis negali būti pagrindas kokioms nors valstybių narių pareigoms nustatyti (šiuo klausimu žr. 2013 m. sausio 17 d. Sprendimo *Gollnisch / Parlamentas*, T-346/11 ir T-347/11, EU:T:2013:23, 137 punktą).
- 125 Tai reiškia, kad iniciatyvos, kurių Parlamento pirmininkas gali imtis pagal Darbo tvarkos taisyklių 8 straipsnį, yra tik nuomonės, neturinčios privalomosios galios nacionalinėms valdžios institucijoms, kurioms yra skirtos (žr. Šio sprendimo 50 punkte nurodytą jurisprudenciją).
- 126 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti ir ieškovo argumentą, kuriuo jis iš esmės teigia, kad iš 2013 m. sausio 17 d. Sprendimo *Gollnisch / Parlamentas* (T-346/11 ir T-347/11, EU:T:2013:23) darytina išvada, jog, nesant prašymo atšaukti atitinkamo Europos Parlamento nario imunitetą, nacionalinės valdžios institucijos yra saistomos Parlamento pirmininko iniciatyvos, kurios imamasi pagal Darbo tvarkos taisyklių 8 straipsnį, nes ja siekiama apsaugoti Protokolo Nr. 7 9 straipsnyje numatytą imunitetą.
- 127 Bet kuriuo atveju 2013 m. sausio 17 d. Sprendimas *Gollnisch / Parlamentas* (T-346/11 ir T-347/11, EU:T:2013:23) nėra reikšmingas nagrinėjamai bylai. Viena vertus, byloje, kurioje buvo priimtas tas sprendimas, kalbama apie prašymą ginti imunitetą, Parlamentui pateiktą pagal Darbo tvarkos taisyklių 9 straipsnį, o ne apie šių taisyklių 8 straipsniu grindžiamą prašymą, kuriuo siekiama, kad Parlamento pirmininkas nedelsdamas imtųsi iniciatyvos. Kita vertus, minėtame sprendime Bendrasis Teismas tik nusprendė, kad prašymas ginti imunitetą netenka dalyko, kai yra pateiktas prašymas atšaukti imunitetą (2013 m. sausio 17 d. Sprendimo *Gollnisch / Parlamentas*, T-346/11 ir T-347/11, EU:T:2013:23, 57 punktą).
- 128 Ketvirta, atsižvelgiant į šio sprendimo 109–125 punktuose išdėstytus motyvus, reikia atmesti ieškovo argumentą, kuriuo iš esmės teigiama, kad Darbo tvarkos taisyklių 3 straipsnio 6 dalyje, 22 straipsnyje, 149 straipsnyje, 236 straipsnio 1 dalyje ir Chartijos 51 straipsnyje Parlamento pirmininkui yra nustatyta pareiga pripažinti ir saugoti visas iš jo, kaip Europos Parlamento nario, statuso kylančias teises Parlamento atžvilgiu, todėl iniciatyva, kaip ji suprantama pagal Darbo tvarkos taisyklių 8 straipsnį, sukelia privalomų teisinių padarinių.
- 129 Pažymėtina, kad Darbo tvarkos taisyklių 3 straipsnio 6 dalyje, 22 straipsnyje, 149 straipsnyje, 236 straipsnio 1 dalyje nėra įtvirtinta taisyklių, užtikrinančių privilegijų ir imunitetų, kuriais Europos Parlamento nariai naudojami pagal Protokolo Nr. 7 8 ir 9 straipsnius, apsauga.
- 130 Chartijos 51 straipsnis, pagal kurį reikalaujama, kad Sąjungos institucijos, įstaigos ir organai gerbtų tuo aktu garantuojamas teises pagal turimus atitinkamus įgaliojimus ir nepažeisdami Sąjungos įgaliojimų, suteiktų jai pagal Sutartis, ribų, savo ruožtu nesuteikia Parlamento pirmininko iniciatyvoms, kurių jis imasi pagal Darbo tvarkos taisyklių 8 straipsnį, privalomo teisinio poveikio, o šių iniciatyvų tikslas ar poveikis nėra sukurti valstybėms narėms pareigas (žr. šio sprendimo 121–125 punktus).
- 131 Penkta, ieškovas tvirtina: kadangi 2019 m. gruodžio 19 d. Sprendime *Junqueras Vies* (C-502/19, EU:C:2019:1115) Teisingumo Teismas nusprendė, jog Protokolo Nr. 7 9 straipsnio antroje pastraipoje numatyto imuniteto turinys apibrėžiamas atsižvelgiant tik į Sąjungos teisę, remiantis 2008 m. spalio 15 d. Sprendimu *Mote / Parlamentas* (T-345/05, EU:T:2008:440) ieškiny s dėl 2019 m. gruodžio 20 d. D. Riba i Giner prašymo tariamo atmetimo akto iš esmės yra priimtinas.

- 132 Byloje, kurioje priimtas 2008 m. spalio 15 d. Sprendimas *Mote / Parlamentas* (T-345/05, EU:T:2008:440), buvo nagrinėjamas Parlamento sprendimas atšaukti Europos Parlamento nario imunitetą, kuris sukelia privalomų teisinių padarinių tuo aspektu, kad juo automatiškai panaikinamas atitinkamo Parlamento nario imunitetas, taigi, nacionalinėms institucijoms leidžiama prieš jį pradėti arba tęsti teismo procesą (2008 m. spalio 15 d. Sprendimas *Mote / Parlamentas*, T-345/05, EU:T:2008:440, 29 ir 30 punktai). Tad šis sprendimas skiriasi nuo iniciatyvos pagal Darbo tvarkos taisyklių 8 straipsnį, neturinčios jokio tiesioginio poveikio nacionaliniam teismo procesui, kuris gali būti pradėtas prieš Europos Parlamento narį.
- 133 Be to, primintina, kad 2019 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Junqueras Vies* (C-502/19, EU:C:2019:1115) 91 punkte Teisingumo Teismas nusprendė, jog, remiantis Protokolo Nr. 7 9 straipsnio trečia pastraipa, būtent kompetentingas nacionalinis teismas, manantis, kad Europos Parlamento nario statusą įgijusiam asmeniui turi toliau taikomas suėmimas, turi kuo greičiau paprašyti Parlamento atšaukti pagal šio straipsnio antrą pastraipą suteiktą imunitetą (žr. šio sprendimo 26 punktą).
- 134 Taigi, jeigu Parlamento pirmininkas imtųsi iniciatyvos patvirtinti Europos Parlamento nario imunitetą, tai neatleistų nacionalinių institucijų nuo pareigos paprašyti Parlamento atšaukti atitinkamo nario imunitetą, tiesiogiai išplaukiančios iš Protokolo Nr. 7 9 straipsnio trečios pastraipos (žr. šio sprendimo 26 punktą).
- 135 Vadinas, ieškovo argumentas turi būti atmestas.
- 136 Šešta, kaip nereikšmingą reikia atmesti ieškovo argumentą, kad nagrinėjamu atveju Parlamento pirmininkas nusprendė ne imtis arba nesiimti iniciatyvos, kaip tai suprantama pagal Darbo tvarkos taisyklių 8 straipsnį, o tik pripažino, kad neturi kompetencijos šiuo klausimu, motyvuodamas tuo, kad ieškovas neturėjo Europos Parlamento nario statuso, ir atsisakė pripažinti jo statusą. Šiuo argumentu faktiškai siekiama užginčyti motyvą, dėl kurio Parlamento pirmininkas tariamai atmetė 2019 m. gruodžio 20 d. D. Riba i Giner prašymą, todėl jis neturi įtakos ieškinio dėl tariamo atmetimo priimtinumui.
- 137 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, laikytina, kad jeigu Parlamento pirmininkas būtų atmetęs 2019 m. gruodžio 20 d. prašymą, šis aktas nebūtų sukėles privalomų teisinių padarinių, galinčių turėti įtakos ieškovo interesams ir reikšmingai pakeisti jo teisinę padėtį. Todėl tai nebūtų aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį.
- 138 Tai reiškia, kad Parlamento pateiktą nepriimtinumą grindžiamą prieštaravimą reikia pripažinti pagrįstu, todėl ieškinį reikia atmesti kaip nepriimtina, nepradedant bylos nagrinėti iš esmės ir nesant reikalo priimti sprendimo dėl ieškovo prašymo taikyti proceso organizavimo priemonės (žr. šio sprendimo 40 punktą).

Dėl Ispanijos Karalystės prašymo leisti įstoti į bylą

- 139 Remiantis Procedūros reglamento 142 straipsnio 2 dalimi, įstojimas į bylą netenka savo dalyko, kai ieškinys pripažįstamas nepriimtiniu. Pagal Procedūros reglamento 144 straipsnio 3 dalį atsakovui pateikus šio reglamento 130 straipsnio 1 dalyje nurodytą nepriimtinumą arba kompetencijos nebuvimu grindžiamą prieštaravimą sprendimas dėl prašymo leisti įstoti į bylą priimamas tik atmetus prieštaravimą arba nurodžius, kad dėl jo bus sprendžiama nagrinėjant bylą iš esmės.
- 140 Kadangi šioje byloje visas ieškinys atmestas kaip nepriimtinas, nebereikia priimti sprendimo dėl Ispanijos Karalystės prašymo leisti įstoti į bylą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 141 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 142 Kadangi ieškovas pralaimėjo bylą, jis pagal Parlamento pateiktus reikalavimus turi padengti savo ir Parlamento bylinėjimosi išlaidas, patirtas Bendrajame Teisme nagrinėjant šią bylą ir bylą T-24/20 R.
- 143 Be to, pagal Procedūros reglamento 144 straipsnio 10 dalį Ispanijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas, susijusias su prašymu leisti įstoti į bylą.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija)

nutaria:

- 1. Atmesti ieškinį kaip nepriimtina.**
- 2. Nebereikia priimti sprendimo dėl Ispanijos Karalystės prašymo leisti įstoti į bylą.**
- 3. Oriol Junqueras i Vies padengia bylinėjimosi išlaidas, įskaitant patirtas nagrinėjant bylą T-24/20 R.**
- 4. Ispanijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas, susijusias su prašymu leisti įstoti į bylą.**

Priimta 2020 m. gruodžio 15 d. Liuksemburge.

Kancleris
E. Coulon

Pirmininkas
A. Marcoulli

Turinys

Teisinis pagrindas	1
Protokolas Nr. 7 dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų.....	1
Rinkimų aktas	2
Parlamento darbo tvarkos taisyklės (2019–2024 m.)	4
Ginčo aplinkybės.....	8
Procesas ir šalių reikalavimai.....	10
Dėl teisės	11
Dėl reikalavimo panaikinti 2020 m. sausio 13 d. konstatavimo aktą priimtinumą	12
Dėl argumento, grindžiamo Darbo tvarkos taisyklių 4 straipsnio 7 dalies taikymu Europos Parlamento nario mandato netekimo atveju	15
Dėl argumento, grindžiamo tuo, kad ieškinio priimtumas turėjo būti vertinamas atsižvelgiant į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją	16
Dėl argumento, grindžiamo tuo, kad reikalavimo panaikinti 2020 m. sausio 13 d. konstatavimo aktą priimtumas yra susijęs su 2019 m. gruodžio 20 d. D. Riba i Giner prašymo atmetimu	17
Dėl reikalavimo panaikinti 2019 m. gruodžio 20 d. D. Riba i Giner prašymo tariamo atmetimo aktą priimtinumą	18
Dėl Ispanijos Karalystės prašymo leisti įstoti į bylą	22
Dėl bylinėjimosi išlaidų	23

i — Raktiniuose žodžiuose kalbinio pobūdžio pataisymas padarytas paskelbus šį tekstą pirmą kartą.